

Az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje – Nyilvános konzultáció a fejlesztési politika tárgyában elért európai konszenzus felülvizsgálatáról

A *-gal jelölt mezőket kötelező kitölteni.

1) Bevezetés

A 2015-ös év stratégiai mérföldkő volt a globális kormányzás, a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés szempontjából. Ez az év volt az ENSZ millenniumi fejlesztési céljai tervezett megvalósításának éve, ami alkalmat adott az addig elért haladás és a még megoldásra váró feladatokhoz kapcsolódó, előttünk álló kihívások számbavételére. 2015-ben számos, mérföldkőnek számító nemzetközi csúcstalálkozóra és konferenciára került sor az év folyamán (a [2015–2030-as időszakra szóló sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret](#), az [Addisz Abeba-i cselekvési program](#), a [2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend](#) (a továbbiakban: a 2030-ig tartó menetrend) és az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött COP 21 [párizsi megállapodás](#)), amelyek együttesen kijelölték azt az irányt, amelyet a nemzetközi közösség – és az EU is – a fenntartható fejlődést és a szegénység felszámolását célzó munkájában követni fog sok éven át.

Fontos hangsúlyozni, hogy a 2030-ig tartó menetrend a millenniumi fejlesztési célokkal, és annak fenntartható fejlődésre vonatkozó tizenhét céljával szemben az összes országra alkalmazandó egyetemes menetrend. A menetrend számos központi európai értéket és érdeket tükröz és nemzetközi keretet biztosít az olyan globális kihívások kezeléséhez, mint az éghajlatváltozás. Az EU sokrétűen reagál a 2030-ig tartó menetrendre:

- Először, a 2030-ig tartó menetrend végrehajtását célzó uniós erőfeszítések részeként [a Bizottság 2016. évi munkaprogramja](#) kezdeményezést jelent be a fenntartható európai jövőért hozandó következő lépésekről, mely ismerteti, hogy az EU hogyan járul hozzá a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez és feltérképezi a fenntartható fejlesztési célok megvalósításához hozzájáruló uniós szakpolitikák belső és külső szempontjait.
- Másodsor, a főképviselő be fogja nyújtani a [kül- és biztonságpolitikára vonatkozó új uniós globális stratégiát](#), mely meghatározza a különböző uniós külső politikák irányítását, ami hozzá fog járulni egy stabilabb, jómódúbb és biztonságosabb világ globális jövőképe megvalósításához. A kezdeményezés meghatározza az összes uniós külső tevékenység stratégiai irányítását, és mint ilyen, elő fogja segíteni a 2030-ig tartó menetrend végrehajtását az EU külső tevékenységében.
- Harmadsor, az EU felül fogja vizsgálni a fejlesztési együttműködési politikáját. A már létező legfontosabb szakpolitikai dokumentumok (ideértve [a fejlesztési politika tárgyában elért európai konszenzust \(2005\)](#) és a [változás programját \(2011\)](#)) jelenleg a millenniumi fejlesztési célok köré épülnek, ezért hozzáigazításokra lesz szükség, hogy be lehessen foglalni a 2030-ig tartó menetrendet ezekbe a dokumentumokba. Tekintettel arra, hogy közvetlenül érinti az EU fejlődő országokkal ápolt átfogó kapcsolatait, e felülvizsgálatot úgy kell elvégezni, hogy az teljes mértékben összhangban álljon az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjaival ápolt, [Cotonou](#) utáni keretre épülő partnerség jövőjét alakító, folyamatban levő munkával.

A konzultáció keretében beérkezett válaszokból levont következtetéseket, valamint a 2030-ig tartó menetrend végrehajtásának egyéb külső szempontjait figyelembe fogjuk venni a fenti kezdeményezések továbbfejlesztése, különösen pedig a fejlesztési politika tárgyában elért európai konszenzus felülvizsgálata során. A konzultáció keretében az Ön azzal kapcsolatos véleményét szeretnénk megismerni, hogy **a fejlesztési politika hogyan reagáljon a Lisszaboni Szerződésben meghatározott uniós külső tevékenység környezetében** a 2015. évben megrendezett, mérföldkőnek számító csúcstalálkozók és konferenciák egész sorára és a világban zajló gyors változásokra.

A válaszok tartalmazhatnak olyan véleményeket, amelyek kizárólag az EU intézményeire vonatkoznak, de olyanokat is, amelyek az EU-ra és a tagállamaira egyaránt vonatkoznak – kérjük, hogy ezt a válaszában egyértelműen jelezze. Ez a nyilvános konzultáció 12 hétig tart, 2016. május 30-tól 2016. augusztus 21-ig. A konzultáció keretében beérkezett összes válasz rövid összefoglalóját és azok elemzését 2016 novemberére tesszük közzé és az egyes válaszok a konzultáció weboldalán is elérhetők lesznek (amennyiben a válaszadók hozzájárulnak válaszaik közzétételéhez).

2) Információk a válaszadókról

- * 2.1. A beérkezett válaszok közzétehetők a Bizottság weboldalán, a válaszadó nevével együtt. Kérjük, jelölje be, hogy hozzájárul-e a konzultációra adott válaszainak közzétételéhez.

Felhívjuk a figyelmét arra, hogy a választott lehetőségtől függetlenül az Ön által megadott információk az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló [1049/2001/EK rendeletnek](#) megfelelően dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés iránti kérelem tárgyát képezhetik. Ez esetben a kérelem értékelésére a rendeletben meghatározott feltételek alapján és a vonatkozó [adatvédelmi szabályokkal](#) összhangban kerül sor.

- ☒ Hozzájárulok az általam megadott összes információ anonimizált közzétételéhez. Kijelentem, hogy válaszaimra nem vonatkoznak szerzői jogi korlátozások, melyek gátolnák a közzétételt.
- ☐ Hozzájárulok válaszem közzétételéhez a megadott névvel együtt. Kijelentem, hogy válaszaimra nem vonatkoznak szerzői jogi korlátozások, melyek gátolnák a közzétételt.
- ☐ Nem járulok hozzá válaszaim közzétételéhez semmilyen formában.

- 2.5. Kérjük, jelölje be, hogy az alábbi kategóriák közül melyikbe sorolható be az Ön szervezete, illetve, ha magánszemélyként tölti ki a kérdőívet, azt jelölje be:

- ☐ Kormányzati intézmény/közigazgatás
- ☐ Egyetem/tudományos szervezet
- ☒ Civil társadalom (ideértve a nem kormányzati szervezeteket, a szakosodott politikai szervezeteket, agytrösztöket)
- ☐ Nemzetközi szervezet
- ☐ Magánszektor vagy magánvállalkozás
- ☐ Polgár/magánszemély
- ☐ Egyéb

- * 2.7. Hol van a lakóhelye (amennyiben magánszemélyként válaszol) vagy hol van a szervezetének székhelye (amennyiben valamely szervezet nevében válaszol)?

- ☒ A 28 EU-tagállam egyikében
- ☐ Egyéb

3) Háttér: miért van szükség változásra

Az EU és tagállamai elkötelezettek a 2030-ig tartó menetrend belső és külső tevékenységeken keresztüli végrehajtása, továbbá az éghajlatváltozásról szóló párizsi megállapodás sikeres végrehajtásához való hozzájárulás mellett, tekintettel a két terület közötti szoros kapcsolatokra. Ebben az összefüggésben a szakpolitikáinknak figyelembe kell venniük a változó globális feltételeket és trendeket, biztosítandó, hogy azok továbbra is megfelelően szolgálják a célokat a 2030-ig tartó időszakban.

A globális tájkép jelentősen megváltozott a millenniumi fejlesztési célok elfogadása óta. Annak ellenére, hogy komoly előrelépések történtek – 1990 óta több mint 1 milliárd embert sikerült kiemelni a mélyszegénységből –, továbbra is jelentős kihívásokkal nézünk szembe és újak vannak a láthatáron. Világszerte több mint 800 millió ember még mindig kevesebb mint napi 1,25 USD-ből él. A világ szeme előtt konfliktusok és biztonsági feszültségek, összetett humanitárius és globális egészségügyi válságok zajlanak, romlik az emberi jogi helyzet, károsodik a környezet, az erőforrások egyre szűkösebben állnak rendelkezésre, továbbá jelentős méreteket ölt a városiasodás és a migráció. A világot átfogó migrációs áramlások hatásai továbbra is jelentősek lesznek, és egyszerre jelentenek kockázatot és lehetőséget. Az EU-nak kezelnie kell a globális biztonsági kihívásokat, ideértve a konfliktusok és az instabilitás alapvető okainak kezelését, valamint az erőszakos szélsőséges elleni küzdelmet. Az éghajlatváltozás továbbra is felerősíthet problémákat és jelentősen alááshatja a haladást. A fontos változások közé tartoznak a demográfiai trendek, a vagyon és a hatalom új elosztása az országok között és az országokon belül, a gazdaságok és az értékláncok folyamatos globalizálódása, a szegénységben élők földrajzi megoszlásának változása, továbbá a fejlesztésben együttműködő szereplők számának növekedése. Az előrejelzésekből az is látható, hogy fontos kihívások előtt állunk (pl. a folyamatos, eddig nem látott mértékű városiasodás, továbbá az olyan demográfiai kihívások, mint pl. egyes országokban az előregedő társadalom, más országokban a demográfiai szakadék veszélye). Fokozott figyelmet kell szentelni a szomszédság demokratikus és stabil voltának, valamint gazdasági jólétének elősegítésének. Az EU fejlesztési politikájának felülvizsgálata során figyelembe kell venni ezeket a trendeket (és azokat, amelyek a jövő tekintetében továbbra is meghatározóak lesznek). Ezzel egyidejűleg továbbra is a szegénység felszámolására, valamint a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását szolgáló intézkedések végrehajtására kell összpontosítani.

Végezetül az európai konszenzust a Lisszaboni Szerződéshez is hozzá kell igazítani, mely biztosítja, hogy a külső tevékenységekkel kapcsolatos valamennyi szakpolitika a keretek között működjön és az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében meghatározott célok megvalósítását szolgálja. E tekintetben döntő fontosságú a koherencia biztosítása az EU külső tevékenységének különböző részei és a külső és a belső politikák között.

Az EU-nak kezelnie kell ezeket az új globális kihívásokat, melyek közül sok összehangolt szakpolitikai intézkedéseket igényel nemzeti, regionális és globális szinten. A 2030-ig tartó menetrend iránymutató keretet biztosít számunkra, hogy mindezt megvalósíthassuk.

3.1. A fejlődés jövőjét és a 2030-ig tartó menetrend végrehajtását kulcsfontosságú globális trendek egész sora határozza meg (pl. a szegénységben élők földrajzi megoszlásának és mélységének változása; az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívások, valamint a politikai, gazdasági, társadalmi, demográfiai, biztonsági, környezeti vagy technológiai kihívások). Ön szerint ezek közül melyik a legfontosabb?

Véleményünk szerint a szegénységben élők és az éghajlatváltozással kapcsolatos trendek végrehajtása a legfontosabb cél, mely befolyásolja a politikai, gazdasági, társadalmi és egyéb problematikák megoldását.

3.2. Az uniós szakpolitikák – és különösen a fejlesztési politika – hogyan használhatnák ki jobban a lehetőségeket és hogyan minimalizálhatnák annak a trendnek a negatív szempontjait, amelyet az előző pontban megnevezett?

Fontos a civil szervezetek nagyfokú bevonása, akár kormányzati feladatok kiosztásán keresztül is.

4) A jövőbeni intézkedéseink prioritásai: amit tennünk kell

A 2030-ig tartó menetrend végrehajtása az EU részéről folyamatos erőfeszítéseket igényel egy igazságosabb világ megteremtése érdekében, melynek középpontjában a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalása áll. Külön hangsúlyt kell majd helyezni a békére, a befogadásra, az egyenlőségre és a jó kormányzásra, ideértve a demokráciát, az elszámoltathatóságot, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a megkülönböztetésmentességet. A 2030-ig tartó menetrend megköveteli továbbá a szegénység, a társadalmi kérdések, a gazdasági átalakulás, az éghajlatváltozás és a környezeti kérdések közötti szoros kapcsolat elismerését.

A szegénység felszámolásának elérése érdekében az EU fejlesztési politikájának figyelembe kell vennie a meghatározó demográfiai és környezeti trendeket, ideértve az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívásokat, és az erőfeszítéseit a legkevésbé fejlett országokra és az instabil államokra kell összpontosítania. Az EU-nak emellett erősítenie kell az instabilitás és a konfliktus leküzdése, az ellenállóképesség és a biztonság elősegítése tekintetében követett megközelítésünket (mivel a világ szegényeinek egyre nagyobb aránya várhatóan instabil és konfliktus sújtotta államokban fog élni), valamint védenie kell a globális közjavakat és fenn kell tartania a fenntartható növekedés előfeltételét jelentő erőforrásalapunkat. A béke és a biztonság kérdéseit, ideértve a biztonsági ágazat reformját, szintén a fejlesztési politikánk keretében kell kezelni, csakúgy, mint a migrációs áramlásokkal kapcsolatos kockázatokat és lehetőségeket. A 2030-ig tartó menetrend döntő fontosságú eleme (az országokon belüli és az országok közötti) társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek kezelése, csakúgy, mint a környezetkárosodás és az éghajlatváltozás leküzdése. A munkahelyteremtés fontos kihívás lesz, melyben a magánszektornak aktív szerepet kell játszania. A millenniumi fejlesztési célok megvalósításához világszerte azonosítani kell és el kell érni azokat az embereket, akik továbbra sem részesülnek az eredményekből, biztosítandó, hogy senki se maradjon le.

A tartós eredmények elérése érdekében az EU fejlesztési politikájának elő kell segítenie az átalakulást és ösztönöznie kell az inkluzív és fenntartható növekedést. Az inkluzív fenntartható növekedés mögötti olyan hajtóerőknek – mint a humánfejlődés, a megújuló energia, a fenntartható mezőgazdaság és halászat, valamint az egészséges és ellenállóképes óceánok – az új menetrend végrehajtását szolgáló erőfeszítéseink fontos részének kell lenniük, csakúgy, mint az éhezés és az alultápláltság felszámolását célzó erőfeszítéseknek. A 2030-ig tartó menetrend végrehajtása érdekében több dimenziót átfogó, integrált megközelítést kell követni a humánfejlődés terén. A végrehajtáshoz a változás olyan tényezőivel is foglalkoznunk kell, mint a fenntartható városfejlesztés, továbbá az infokommunikációs technológiák célirányos használata. Fejlesztési politikáknak be kell vonnia és azonosítania kell a vállalkozásokkal folytatott partnerség új módjait a fenntartható és inkluzív növekedés, iparosodás és innováció megvalósítása érdekében. A 2030-ig tartó menetrend végrehajtásához szükség lesz a partnerországokkal és a régiókkal a tudomány, a technológia és az innováció területén folytatott együttműködésre is. Külső tevékenységünk valamennyi szempontját illetően az EU-nak biztosítania kell, hogy a megközelítéseink – így a fejlesztési együttműködés is – elősegítsék a 2030-ig tartó menetrend fenntartható fejlesztési céljainak megvalósítását, és azt, hogy az EU fokozni fogja az erőfeszítéseit a szakpolitikáink és a belső és külső tevékenységünk közötti koherencia megteremtése érdekében.

4.1. Hogyan tudná az EU jobban kezelni a fenntartható fejlesztési célok megvalósítása és az éghajlatváltozásról szóló párizsi megállapodás végrehajtása közötti kapcsolatokat, továbbá a fenntartható fejlődés egyéb globális kihívásait?

A legolcsóbb és leghatékonyabb intézkedések között mindig a primer prevenció áll. Fontosnak érzem a korai, oktatásba beépített szemléletformálást. Akár középiskoláktól elkezdve, de az irányt mutató szakágaban, a felsőoktatási intézményekben mindenképpen.

4.2. Hogyan biztosíthatja az EU, hogy a fenntartható fejlődés gazdasági, társadalmi és környezeti dimenziói egyenlő súllyal szerepeljenek a belső és külső politikáiban, különösen pedig a fejlesztési politikájában?

A legolcsóbb és leghatékonyabb intézkedések között mindig a primer prevenció áll. Fontosnak érzem a korai, oktatásba beépített szemléletformálást. Akár középiskoláktól elkezdve, de az irányt mutató szakágaban, a felsőoktatási intézményekben mindenképpen.

4.3. Ön szerint melyek azok a legfontosabb változtatások, amelyekre az EU fejlesztési politikai keretét illetően szükség van?

A tagországok közötti szorosabb kommunikáció, főleg a civil szervezetek között, illetve az oktatási, fejlesztési intézmények között. Zártabb, határozottabb határvédelmi, és diplomáciai feladatok kidolgozása.

4.4. Ön szerint a fent kiemelt területek melyikén van szükség nagyobb összehangolásra a fejlesztési politika és az EU külső tevékenységének más területei között a 2030-ig tartó menetrend végrehajtásában?

4.5. Melyek azok a területek, amelyeken az EU mint fejlesztési partner a legnagyobb hozzáadott értéket adja (pl. a fejlesztési politikájának, párbeszédének vagy végrehajtási megállapodásainak mely szempontjai, vagy az országok mely kategóriájában)?

4.6. Hogyan szolgálhatná jobban az EU a fejlesztési politikája az egyenlőtlenségek – pl. a nemek közötti egyenlőtlenségek – jobb kezelését a 2030-ig tartó menetrend végrehajtásának összefüggésében?

4.7. Hogyan járulhat hozzá jobban az EU fejlesztési politikája az emberek biztonságához? Hogyan járulhat hozzá az EU fejlesztési politikája a konfliktus és az instabilitás alapvető okainak kezeléséhez, továbbá a biztonsághoz és az ellenállóképességhez azokban az országokban, amelyekkel együttműködünk?

4.8. Hogyan járulhat hozzá a felülvizsgált, a fejlesztési politika tárgyában elért európai konszenzus a migráció jelentette lehetőségek jobb kihasználásához, az irreguláris migrációnak a 2030-ig tartó menetrend végrehajtására gyakorolt negatív hatásainak minimalizálásához, továbbá az irreguláris migráció és a kényszerű migráció alapvető okainak jobb kezeléséhez?

5) A megvalósítás eszközei: hogyan érjünk célba?

A 2030-ig tartó menetrend meghatározó egyetemesség elve differenciált megközelítést követel meg az országokkal való együttműködést illetően a fejlesztés valamennyi szintjén. A hivatalos fejlesztési támogatásnak továbbra is fontos szerepe lesz a támogatásra leginkább rászoruló (különösen a legkevésbé fejlett) országok finanszírozási szerkezetében. Az EU-nak és a tagállamainak haladniuk kell a vállalásaik teljesítése felé. Azonban a fejlesztési együttműködésünknek valamennyi országban figyelembe kell vennie a finanszírozás más forrásait is, ideértve a szegénység felszámolását és a fenntartható fejlődést szolgáló más, hivatalos fejlesztési támogatásnak nem minősülő finanszírozási források mobilizálását. A 2030-ig tartó menetrend céljainak megvalósítása azt jelenti, hogy kiemelt prioritásként kell kezelni az országoknak a saját forrásaik növeléséhez (hazai erőforrások mobilizálásához) nyújtott segítségünket, a kereskedelemösztönző támogatás nyújtását és a magánszektor számára nyújtott vegyes finanszírozást* és a magánszektorral folytatott partnerséget. A 2030-ig tartó menetrend integráns részét képező Addisz Abeba-i cselekvési program keretét nyújt az erőfeszítéseink számára, ideértve a fenntartható fejlődést támogató, megfelelő szakpolitikai környezet kialakításának elősegítését a partnerországainkban. A 2030-ig tartó menetrend végrehajtását és az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodást szorosan kell koordinálni, tekintettel arra, hogy a két terület szorosan összekapcsolódik. A közepes jövedelmű országokkal, nevezetesen a feltörekvő gazdaságokkal való együttműködés fontos lesz a 2030-ig tartó menetrend végrehajtása szempontjából, különös tekintettel a globális közjavak előmozdítása terén betöltött potenciális szerepükre, a saját országukban a szegénység felszámolása és fenntartható fejlődés terén általuk elérhető eredményekre, a régiókban betöltött példakép szerepükre és végül a regionális folyamatokban játszott szerepükre. E tekintetben fontos szerepe lehet a differenciált partnerségeknek (például a politikai, gazdasági partnerségeknek és a pénzügyi befektetéseknek, valamint a tudomány, a technológia és az innováció terén folytatott együttműködésnek). Az Addisz Abeba-i cselekvési programnak megfelelően a figyelem középpontjába kell helyezni a legkevésbé fejlett országokat is.

A 2030-ig tartó menetrend EU általi végrehajtása lehetőséget nyújt az EU külső tevékenysége különböző területeinek jobb összehangolására, illetve ezek más uniós szakpolitikákkal való jobb összehangolására (a Lisszaboni Szerződésben, továbbá [„Az EU átfogó megközelítése a külső konfliktusok és válságok tekintetében”](#) című közleményben ismertetteknek megfelelően). Az EU továbbra is törekedni fog [a politikák fejlesztési célú koherenciájára](#), ami döntően hozzájárul a fenntartható fejlődés szempontjából fontos politikák szélesebb koherenciájáért hozott közös erőfeszítésekhez. A külső tevékenységünket illetően az EU-nak mérlegelnie kell, hogy hogyan használhatnánk fel koherensen a rendelkezésünkre álló valamennyi szakpolitikát és eszközt a 2030-ig tartó menetrend integrált jellegének megfelelően.

* Uniós támogatások kombinálása köz- és magánfinanszírozók által nyújtott hitelekkel vagy tőkével, kiegészítő források mozgósítása céljából.

5.1. Hogyan segíthetik elő az EU szakpolitikái, különösen pedig az EU fejlesztési politikája a fenntartható fejlesztésfinanszírozás egyre több formájának mozgósítását és hatásának maximalizálását, különösen a magánszektorból származó finanszírozást illetően?

5.2. Tekintettel az egyéb finanszírozási források egyre nagyobb mértékű rendelkezésre állására, és szem előtt tartva a hivatalos fejlesztési támogatást illetően tett uniós vállalásokat (pl. [az „Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért” című, 2015. május 26-i tanácsi következtetések, és többek között a 32. és a 33. pontja](#)), az EU-nak stratégiai szempontok alapján és a hatásának maximalizálása érdekében hogyan és hol kellene nyújtania a hivatalos fejlesztési támogatását?

5.3. Hogyan támogathatja az EU jobban a partnerországokat a saját forrásaik szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés érdekében történő mobilizálásában?

5.4. Tekintettel arra, hogy a közepes jövedelmű országok fontos szerepet játszanak a 2030-ig tartó menetrend végrehajtásában, milyen formái lehetnek a differenciált partnerségeknek?

5.5. Az uniós szakpolitikák végrehajtása terén folytatott fejlesztési együttműködésnek a fejlődő országokat valószínűleg érintő célok figyelembe vétele terén eddig szerzett tapasztalatokat illetően (pl.: [„A politikák fejlesztési célú koherenciája: 2015. évi uniós jelentés”](#)): hogyan fokozhatná az EU a politikák fejlesztési célú koherenciájának megvalósítását szolgáló erőfeszítéseit, a politikák fenntartható fejlesztési célú koherenciáját szolgáló közös erőfeszítéshez való kulcsfontosságú hozzájárulásként? Hogyan segíthetjük elő annak biztosítását, hogy a fejlődő országok politikái és a nemzetközi politikák koherensen járuljanak hozzá a fenntartható fejlődés prioritásaihoz?

6) A szereplők: együttműködés a célokért

Az új menetrend fontos eleme, hogy az összes országnak, legyen akár fejlett vagy fejlődő, érintettek széles körével (pl. a magánszektorral, a civil társadalommal és a kutatási intézményekkel) kell együttműködnie annak érdekében, hogy átláthatóbbá és inkluzívabbá tegye a döntéshozatalt, a tervezést, a szolgáltatásnyújtást és a nyomon követést, és hogy biztosítsa a szinergiát és a kiegészítő jelleget.

Az EU-nak továbbra is együtt kell működnie más szereplőkkel és hozzá kell járulnia az összehangolt megközelítéshez. Az Addisz Abeba-i cselekvési program középpontjában a nemzeti tervek végrehajtása áll (ideértve a kapcsolódó finanszírozási és szakpolitikai kereteket). Hatásunk maximalizálása érdekében az EU fejlesztési politikájának minden egyes országra vonatkozó és átfogó stratégiára kell épülnie, ami megfelel az országspecifikus környezetnek is.

A 2030-ig tartó menetrend partnerországaink általi végrehajtása hatással lesz a partnerországainkat célzó szerepvállalásunkra és a velük folytatott fejlesztési együttműködési párbeszédünkre, továbbá elősegíti a nemzeti erőfeszítéseikhez nyújtott támogatásunk alakítását. Az EU-nak segítenie kell a partnerországokat abban is, hogy létrehozzák a szükséges támogató szakpolitikai kereteket a szegénység felszámolásához, a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kihívások kezeléséhez és szakpolitikáik koherensebbé tételéhez.

Új hangsúlyt kell fektetni a fejlesztési együttműködés minőségére, ideértve a támogatással és a fejlesztéshatékonsággal kapcsolatos meglévő vállalásokat, melyeket Párizsban, Accrában, Puszanban* és a [hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség](#) keretében tettek.

Az EU aktualizált fejlesztési politikájának egy olyan közös jövőképet is tartalmaznia kell, mely iránymutatásul szolgál az EU és a tagállamok tevékenységéhez a fejlesztési együttműködés, továbbá az EU és a tagállamok közötti koordináció, kiegészítő jelleg és koherencia javításával kapcsolatos javaslatok benyújtása terén. Ennek fontos része lesz a [közös programozás](#) megerősítése. Az EU és a tagállamai közötti, a segélyek elaprózódásának csökkentése érdekében történő munkamegosztás javítása is hozzájárul a fejlesztéshatékonság növeléséhez.

* Lásd a [segélyhatékonságról szóló Párizsi Nyilatkozatot és az accrai cselekvési programot](#), továbbá a [hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló puszani partnerséget](#).

6.1. Hogyan kellene megerősítenie az EU-nak a civil társadalommal, az alapítványokkal, az üzleti világgal, a parlamentekkel, a helyi hatóságokkal és a tudományos körökkel kialakított partnerségeit a 2030-ig tartó menetrend (ideértve az Addisz Abeba-i cselekvési programot is) és az éghajlatváltozásról szóló párizsi megállapodás végrehajtásának támogatása érdekében?

Közös programok létrehozásával, közös feladatok, pályázatok kidolgozásával. A támogatási rendszerek átalakításával, önkéntes munka támogatásával.

6.2. Hogyan segítheti elő az EU, hogy a magánszektorból több beruházás irányuljon a fenntartható fejlődésbe?

A civil szervezetek támogatási lehetőségeinek bővítésével, kedvezmények kialakításával.

6.3. Hogyan erősítheti meg az EU a fenntartható fejlődést szolgáló kapcsolatokat más országokkal, a nemzetközi pénzügyi szervezetekkel, a multilaterális fejlesztési bankokkal, az új donorokkal és az ENSZ-rendszerrel?

Kidolgozott együttműködési megállapodások megkötésével

6.4. Hogyan támogathatná az EU legjobban a partnerországokat abban, hogy átfogó és inkluzív nemzeti terveket dolgozzanak ki a 2030-ig tartó menetrend végrehajtásához?

Mindenképpen motiválni kell a kidolgozó szervezeteket, akár működési, fenntarthatósági pályázatok kiírásával.

6.5. Hogyan lehetne a legjobban erősíteni és javítani az EU és a tagállamok közötti koherenciát, kiegészítő jelleget és koordinációt azon támogatások terén, amelyeket a partnerországoknak a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés megvalósítása céljából nyújtanak?

Közös projektek kiírásával, határon átnyúló pályázatok bővítésével. A kidolgozott projektek szabványosított változatainak bevezetésével.

6.6. Hogyan tehető az EU fejlesztési együttműködése a lehető leghatékonyabbá, és hogyan működhetünk együtt az összes partnerrel ennek érdekében?

Feed-back rendszer kiépítésével. Koordinációs központok létrehozásával.

6.7. Milyen további előrelépések tehetők az uniós közös programozás terén, és hogyan lehetne ezt a tapasztalatot az EU olyan közös fellépéseiben hasznosítani, amelyek az országok támogatását szolgálják a 2030-ig tartó menetrend céljainak megvalósításában?

7) Az eredmények nyomon követése

Az EU-nak részt kell vennie a 2030-ig tartó menetrend globális nyomon követésében és felülvizsgálatában. Az eredmények szisztematikus és átlátható módon való nyomon követése döntő fontosságú a 2030-ig tartó menetrend céljainak megvalósítása szempontjából. Az EU aktívan hozzájárul a fenntartható fejlesztési célokat nyomon követő rendszer létrehozásához globális, regionális és nemzeti szinten. Az erőfeszítéseink eredményeinek és hatásainak bemutatása, továbbá az átláthatóság előmozdítása az EU fejlesztési politikájának fontos prioritásai lesznek az elszámolhatóság, a nyomon követés és a felülvizsgálat valamennyi szinten történő erősítése érdekében történő elmozdulás részeként.

7.1. Hogyan használhatná fel jobban az EU a – többek között a fejlesztés területével kapcsolatos – bizonyító erejű adatait és elemzéseit a fenntartható fejlődés céljairól szóló, ENSZ-nek benyújtásra kerülő rendszeres felülvizsgálatába?

7.2. Hogyan segítheti elő az EU a 2030-ig tartó menetrend végrehajtásában résztvevő összes szereplő – köztük a magánszektor – elszámoltathatóságának biztosítását? Hogyan biztosíthatja az EU, hogy valamennyi szereplő határozottan és elkötelezetten járuljon hozzá a 2030-ig tartó menetrend nyomon követéséhez és felülvizsgálatához?

Mindenképpen kormányzati illetve hivatali vizsgálatok beépítésével (NAV, Pályázati elszámolás, jelentések felülvizsgálata, jelentések bekérése az érintett szervektől)

7.3. Hogyan reagáljon az EU fejlesztési együttműködése a partnerországok által a 2030-ig tartó menetrend céljainak megvalósítása terén elért eredmények rendszeres felülvizsgálatára?

Csakis kiépített szabvány elfogadásával, mely célokat, annak pontjait a tagországok közösen határozzák meg.

Contact

EuropeAid-CONSENSUS-CONSULTATION@ec.europa.eu
